

Наскоро слѣдъ това, кога-то пакъ той исцѣлилъ прѣдъ вратѣ-тъ на Иерусалимскый храмъ единого хромаго, като видѣлъ, че ся събралъ много народъ на това чудо, той изговорилъ другъ проповѣдь, съ кожд-то прѣобрьнѣлъ въ Христа до пять хыляды души.

Иудей-ти, что невѣрвахъ, искахъ да въспрѣтъ *расиротранение-шо* на Христово учение, за то начинли да гонять прѣво Апостолѣ-ты, а послѣ и всычкы оныя, что бѣхъ повѣрвали въ Христа въ Иерусалимъ. Апостолѣ-ти прѣтрьпѣхъ затворяніе въ тъмницѣ и раны; а прѣвый Архидияконъ *Стефанъ* быде убитъ съ камъніе. Нъ Богъ обрьна това гонение за въ ползъ на Христяне-ты: зачто-то тии, кои-то ся разбѣгахъ изъ Иерусалимъ заради гонение-то, распространихъ Христово-то учение и по другы мѣста.

Савлъ, едишь отъ гонителе-ты, като отивалъ въ *Дамаскъ*, на пѣтя изненадѣино го огрѣяло свѣтлина отъ небо-то и чюль гласъ, кой-то му говорилъ така: *Савле, Савле, что мя гонишь?* тукъ самъ Господь Иисусъ ся явилъ на Савла, та го обрьнѣлъ камъ Себе и направилъ го свой Апостолъ. Той ся кръсти въ *Дамаскъ* и стана ревностенъ проповѣдникъ на Христовѣ-тъ вѣрѣ съ имя *Павелъ*. Той е проповѣдалъ на много язычници, и повече на Грьце.